

Čovjek iz Asiza

Maleni čovječe, prepoznaješ li glas moj?
To sam ja - tvoj Stvoritelj.
Moje djelo, najljepša slika,
pogledaj u sebe - ti moja si prilika.

Vidiš bogatstvo, sjaj i raskoš ovoga svijeta,
No to nije jedino.
Ono što zaista je vrijedno,
Ono je, čega je srce puno.

U ratu spasio sam tebe
Ljubljeni moj sine.
Iz okova tmine život sam ti izbavio
Moj Predragi bijeli cvijete.

Crkvu mi stoga popravi
Od tada u tvome srcu drugačije sve će biti.
Bogatstvo svoje podaj siromasima,
Stara odjeća sada je tvoja milostinja.
i kreni dalje - braću Pozovi.

Godine su prolazile red si osnovao,
kolika je na nebu plaća?
U bijedi si živio, žalio se nisi
plaću svijeta primio nikad nisi.

Starost nisi dočekaao,
nego si k Ocu mome otišao
ti Franjo veliki

Tomislav Dobrijević